

„Срце“, Едмондо де Амичис

Дечије срце - породица и љубав

Знате ли где станује љубав? Да ли знате да је то место које на свим светским језицима означава центар свега? Погодили сте, то је срце, тачније речено - дечије срце.

Официр краљевине Италије, песник, писац путописа и дечијих романа Едмондо де Амичис описује дечија срца, велика срца која куцају брже од срца одраслих, која покрећу напредак, наду и славу света.

Пратећи ритам срца дечака Еника и његових школских другара, ученика трећег разреда школе у Торину, писац нам открива шта у ствари значи када кажемо да неко има велико срце. Енрико ће то и сам сазнати док пише дневник, који је један од елемента романа уз писма његових родитеља и прича учитеља.

У дневничким белешкама Енрико пише о школским данима и друговима великог срца – племенитим, храбрим, оданим и паметним дечацима. Има и оних који нису могли ући у његово добро срце - дрски и зли, охоли и препотентни.

Еника отац у писмима саветује и учи основним људским вредностима. Указује му да у своје велико срце мора да нађе места за поштовање према мајци која га је родила и учитељима. Такође, ту мора да буде места и за људски рад и залагање, земљу у којој живи, животе погинулих хероја коју су му омогућили живот у слободи, различитост, јединство, грађанску и личну храброст, скромност.

Одрастање дечака подстичу и приче које учитељ чита на крају сваког месеца. То су приче о поштовању, љубави, пожртвованости према породици, отаџбини и другим људима.

Након читања романа осетио сам се зрелије, озбиљније. Можда због тога што сам схватио да пут до доброг срца није тако лак. Можда због тога што су ми се очи овлажиле читајући месечне приче, а посебно причу „Од Апенина до Анда“. Њен главни јунак је дечак Марко који одлази из Ђенове у Аргентину да тражи своју мајку. Иако сваке ноћи сања да му неко говори о њеној смрти, он је проналази у болници живу. Научио сам да новац не може бити најважнији у животу, да треба да чувам своју породицу и будем скроман у захтевима које постављам родитељима. Мој задатак је сада јасан. Своје срце морам да повећам тако да увек будем добронамеран и својом љубављу могу да покрећем напредак света.

Једноставно, књигу препоручујем свима - татама, мамама, учитељима, друговима, другарицама - свима који желе да порасту. Роман ће свакога подстаћи да се угледа на јунаке који носе особине великог срца и буде племенит, љубазан, духовит, да брине о ближњима и може својим животом да промени свет.

„Срце“, Едмондо де Амичис

Дечије срце

